Curtea de Arbitraj București
Palatul CCIB, str. Ion Ghica nr.4, sector 3, București
registratura.arbitraj@ccib.ro | Tel: +40 755 030 675 | www.ccib.ro/arbitraj

Codul de Procedură Civilă actualizat la data de 23.07.2026

EXTRAS

…….

CARTEA IV:
Despre Arbitraj
TITLUL I:

Dispoziţii generale

Art. 541: Noţiune

(1)Arbitrajul este o jurisdicţie alternativă având caracter privat.

(2)În administrarea acestei jurisdicţii, părţile litigante şi tribunalul arbitral competent pot stabili reguli de procedură derogatorii de la dreptul comun, cu condiţia ca regulile respective să nu fie contrare ordinii publice şi dispoziţiilor imperative ale legii.

Art. 542: Obiectul arbitrajului

(1)Persoanele care au capacitate deplină de exerciţiu pot conveni să soluţioneze pe calea arbitrajului litigiile dintre ele, în afară de acelea care privesc starea civilă, capacitatea persoanelor, dezbaterea succesorală, relaţiile de familie, precum şi drepturile asupra cărora părţile nu pot să dispună.

(2)Statul şi autorităţile publice au facultatea de a încheia convenţii arbitrale numai dacă sunt autorizate prin lege sau prin convenţii internaţionale la care România este parte.

(3)Persoanele juridice de drept public care au în obiectul lor de activitate şi activităţi economice au facultatea de a încheia convenţii arbitrale, în afară de cazul în care legea ori actul lor de înfiinţare sau de organizare prevede altfel.

Art. 543: Tribunalul arbitral

Arbitrajul poate fi încredinţat, prin convenţia arbitrală, uneia sau mai multor persoane, învestite de părţi sau în conformitate cu acea convenţie să judece litigiul şi să pronunţe o hotărâre definitivă şi obligatorie pentru ele. Arbitrul unic sau, după caz, arbitrii învestiţi constituie, în sensul dispoziţiilor prezentei cărţi, tribunalul arbitral.

Art. 544: Organizarea arbitrajului de către părţi

(1)Arbitrajul se organizează şi se desfăşoară potrivit convenţiei arbitrale, încheiată conform dispoziţiilor titlului II din prezenta carte.

(2)Sub rezerva respectării ordinii publice şi a bunelor moravuri, precum şi a dispoziţiilor imperative ale legii, părţile pot stabili prin convenţia arbitrală sau prin act scris încheiat ulterior, cel mai târziu odată cu constituirea tribunalului arbitral, fie direct, fie prin referire la o anumită reglementare având ca obiect arbitrajul, normele privind constituirea tribunalului arbitral, numirea, revocarea şi înlocuirea arbitrilor, termenul şi locul arbitrajului, normele de procedură pe care tribunalul arbitral trebuie să le urmeze în judecarea litigiului, inclusiv eventuale proceduri prealabile de soluţionare a litigiului, repartizarea între părţi a cheltuielilor arbitrale şi, în general, orice alte norme privind buna desfăşurare a arbitrajului.
(3)În lipsa regulilor prevăzute la alin. (2), tribunalul arbitral va putea stabili procedura de urmat aşa cum va socoti mai potrivit.
(4)Dacă nici tribunalul arbitral nu a stabilit aceste norme, se vor aplica dispoziţiile ce urmează.

Art. 545: Organizarea arbitrajului de un terţ
Părţile pot conveni ca arbitrajul să fie organizat de o instituţie permanentă de arbitraj, potrivit titlului VII din prezenta carte, sau de o altă entitate ori de o persoană fizică. În aceste cazuri, soluţionarea litigiului este încredinţată unor arbitri, numiţi ori acceptaţi de părţi potrivit convenţiei arbitrale sau regulilor instituţiei permanente de arbitraj.

Art. 546: Reprezentarea părţilor
(1)În litigiile arbitrale, părţile pot formula cereri şi îşi pot exercita drepturile procesuale personal sau prin reprezentant. Aceştia pot fi asistaţi de alţi specialişti.
(2)În procedura arbitrală, împuternicirea dată avocaţilor, potrivit legii, valorează alegerea domiciliului sau, după caz, a sediului procesual la avocat, dacă în cuprinsul acesteia nu se prevede altfel, şi cuprinde dreptul avocatului de a exercita opţiunile cu privire la caducitatea arbitrajului potrivit art. 568, precum şi de a solicita ori de a accepta prelungirea termenului arbitrajului, prevăzut la art. 567.
(3)Dispoziţiile alin. (1) şi (2) se aplică în mod corespunzător şi în cazul reprezentării părţii prin consilier juridic.

Art. 547: Intervenţia instanţei
(1)Pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi în organizarea şi desfăşurarea arbitrajului, precum şi pentru îndeplinirea altor atribuţii ce revin instanţei judecătoreşti în arbitraj, partea interesată poate sesiza tribunalul în circumscripţia căruia are loc arbitrajul. Tribunalul va soluţiona cauza în completul prevăzut de lege pentru judecata în primă instanţă.
(2)Instanţa va soluţiona aceste cereri de urgenţă şi cu precădere, prin procedura ordonanţei preşedinţiale, hotărârea nefiind supusă niciunei căi de atac.

Curtea de Arbitraj București
Palatul CCIB, str. Ion Ghica nr.4, sector 3, București
registratura.arbitraj@ccib.ro | Tel: +40 755 030 675 | www.ccib.ro/arbitraj

TITLUL II:Convenţia arbitrală

Art. 548: Forma scrisă

(1)Convenţia arbitrală se încheie în scris, sub sancţiunea nulităţii. Condiţia formei scrise se consideră îndeplinită atunci când recurgerea la arbitraj a fost convenită prin schimb de corespondenţă, indiferent de forma acesteia, sau schimb de acte procedurale.

(2)În cazul în care convenţia arbitrală se referă la un litigiu legat de transferul dreptului de proprietate şi/sau constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, convenţia trebuie încheiată în formă autentică notarială, sub sancţiunea nulităţii absolute.

Art. 549: Felurile convenţiei arbitrale

(1)Convenţia arbitrală se poate încheia fie sub forma unei clauze compromisorii, înscrisă în contractul principal ori stabilită într-o convenţie separată, la care contractul principal face trimitere, fie sub forma compromisului.

(2)Existenţa convenţiei arbitrale poate rezulta şi din înţelegerea scrisă a părţilor făcută în faţa tribunalului arbitral.

Art. 550: Clauza compromisorie

(1)Prin clauza compromisorie părţile convin ca litigiile ce se vor naşte din contractul în care este stipulată sau în legătură cu acesta să fie soluţionate pe calea arbitrajului, arătându-se, sub sancţiunea nulităţii, modalitatea de numire a arbitrilor. În cazul arbitrajului instituţionalizat este suficientă referirea la instituţia sau regulile de procedură ale instituţiei care organizează arbitrajul.

(2)Validitatea clauzei compromisorii este independentă de valabilitatea contractului în care a fost înscrisă.

(3)În caz de îndoială, clauza compromisorie se interpretează în sensul că se aplică tuturor neînţelegerilor care derivă din contractul sau din raportul juridic la care ea se referă.

Art. 551: Compromisul

(1)Prin compromis părţile convin ca un litigiu intervenit între ele să fie soluţionat pe calea arbitrajului, arătându-se, sub sancţiunea nulităţii, obiectul litigiului şi numele arbitrilor sau modalitatea de desemnare a acestora în cazul arbitrajului ad-hoc. În cazul arbitrajului instituţionalizat, dacă părţile nu au ales arbitrii şi nici nu au stabilit modalitatea de desemnare a acestora, aceasta se va face potrivit regulilor de procedură ale respectivei instituţii arbitrale.

(2)Compromisul se poate încheia chiar dacă litigiul intervenit între părţi este deja pe rolul unei alte instanţe.

Art. 552: Eficacitatea clauzei compromisorii

Încheierea procedurii arbitrale cu sau fără pronunţarea unei hotărâri asupra fondului cauzei nu aduce atingere eficacităţii convenţiei arbitrale, sub forma clauzei compromisorii. Aceasta va rămâne valabilă şi va servi drept temei pentru orice nouă procedură arbitrală care ar fi declanşată în temeiul acesteia pentru soluţionarea oricărui litigiu apărut între părţi derivând din contractul principal.

Art. 553: Excluderea competenţei instanţei

Încheierea convenţiei arbitrale exclude, pentru litigiul care face obiectul ei, competenţa instanţelor judecătoreşti.

Art. 554: Verificarea competenţei instanţei

(1)Instanţa judecătorească, sesizată cu o cauză cu privire la care s-a încheiat o convenţie arbitrală, îşi va verifica propria competenţă şi se va declara necompetentă numai dacă părţile sau una dintre ele solicită aceasta, invocând convenţia arbitrală. În acest caz, instanţa îşi va declina competenţa în favoarea organizaţiei sau instituţiei pe lângă care funcţionează arbitrajul instituţionalizat, care, în temeiul hotărârii de declinare, va lua măsurile necesare în vederea constituirii tribunalului arbitral. În cazul arbitrajului ad-hoc, instanţa va respinge cererea ca nefiind de competenţa instanţei judecătoreşti.
(2)Instanţa va reţine spre soluţionare procesul dacă:
a)pârâtul şi-a formulat apărările în fond, fără nicio rezervă întemeiată pe convenţia arbitrală;
b)convenţia arbitrală este lovită de nulitate ori este inoperantă;
c)tribunalul arbitral nu poate fi constituit din cauze vădit imputabile pârâtului în arbitraj.
(3)Conflictul de competenţă dintre tribunalul arbitral şi o instanţă judecătorească este soluţionat de instanţa judecătorească ierarhic superioară celei aflate în conflict.

TITLUL III:Tribunalul arbitral

Art. 555: Arbitrii

Poate fi arbitru orice persoană fizică dacă are capacitate deplină de exerciţiu.

Art. 556: Numărul arbitrilor

(1)Părţile stabilesc dacă litigiul se judecă de un arbitru unic sau de mai mulţi arbitri, care trebuie să fie întotdeauna în număr impar.
(2)Dacă părţile nu au stabilit numărul arbitrilor, litigiul se judecă de 3 arbitri, câte unul numit de fiecare dintre părţi, iar al treilea - supraarbitrul - desemnat de cei 2 arbitri.
(3)Dacă există mai mulţi reclamanţi sau mai mulţi pârâţi, părţile care au interese comune vor numi un singur arbitru.

Art. 557: Nulitatea parţială

Este nulă clauza din convenţia arbitrală care conferă uneia dintre părţi un privilegiu cu privire la desemnarea arbitrilor ori care prevede dreptul uneia dintre părţi de a numi arbitrul în locul celeilalte părţi sau de a avea mai mulţi arbitri decât cealaltă parte.

Art. 558: Numirea arbitrilor

(1)Arbitrii sunt numiţi, revocaţi sau înlocuiţi conform convenţiei arbitrale.

(2)Când arbitrul unic sau, după caz, arbitrii nu au fost numiţi prin convenţia arbitrală şi nici nu s-a prevăzut modalitatea de numire, partea care vrea să recurgă la arbitraj va comunica celeilalte părţi, în scris, să procedeze la numirea lor potrivit art. 556 alin. (2) şi (3).

(3)În comunicare se arată numele, domiciliul şi, pe cât posibil, datele personale şi profesionale ale arbitrului unic propus sau ale arbitrului desemnat de partea care vrea să recurgă la arbitraj, precum şi enunţarea succintă a pretenţiilor şi a temeiului lor.

(4)Partea căreia i s-a făcut comunicarea trebuie să transmită, la rândul său, în termen de 10 zile de la primirea acesteia, răspunsul la propunerea de numire a arbitrului unic sau, după caz, numele, prenumele, domiciliul şi, pe cât posibil, datele personale şi profesionale ale arbitrului desemnat de aceasta.

(5)Când propun arbitrii, fie prin convenţia arbitrală, fie în condiţiile alin. (2)-(4), părţile vor propune şi câte un supleant, pentru cazul în care arbitrul principal ar fi sau ar ajunge în situaţia să nu îşi poată îndeplini însărcinarea.

Art. 559: Acceptarea sarcinii de arbitru

Acceptarea însărcinării de arbitru trebuie să fie făcută în scris şi va fi comunicată părţilor, în termen de 5 zile de la data primirii propunerii de numire, prin poştă, telefax, poştă electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului actului şi confirmarea primirii acestuia.

Art. 560: Numirea supraarbitrului

Cei 2 arbitri vor proceda la numirea supraarbitrului şi a unui supleant al acestuia, în termen de 10 zile de la ultima acceptare. Supraarbitrul se va conforma prevederilor art. 559.

Art. 561: Numirea arbitrilor de către instanţă

(1)În caz de neînţelegere între părţi cu privire la numirea arbitrului unic sau dacă o parte nu numeşte arbitrul ori dacă cei 2 arbitri nu cad de acord asupra persoanei supraarbitrului, partea care vrea să recurgă la arbitraj poate cere tribunalului prevăzut la art. 547 alin. (1) să procedeze la numirea arbitrului ori, după caz, a supraarbitrului.

(2)Tribunalul se pronunţă în termen de 10 zile de la sesizare, cu citarea părţilor, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac.

Art. 562: Incompatibilitatea arbitrilor
(1)În afară de cazurile de incompatibilitate prevăzute pentru judecători, arbitrul poate fi recuzat şi pentru următoarele motive, care pun la îndoială independenţa şi imparţialitatea sa:
a)neîndeplinirea condiţiilor de calificare sau a altor condiţii privitoare la arbitri, prevăzute în convenţia arbitrală;
b)când o persoană juridică al cărei asociat este sau în ale cărei organe de conducere se află arbitrul are un interes în cauză;
c)dacă arbitrul are raporturi de muncă ori de serviciu, după caz, sau legături comerciale directe cu una dintre părţi, cu o societate controlată de una dintre părţi sau aflată sub un control comun cu aceasta;
d)dacă arbitrul a prestat consultanţă uneia dintre părţi, a asistat sau a reprezentat una dintre părţi ori a depus mărturie în una dintre fazele precedente ale litigiului.
(2)O parte nu poate recuza arbitrul numit de ea decât pentru cauze survenite sau de care a luat cunoştinţă după numire.
(3)Persoana care ştie că în privinţa sa există o cauză de recuzare este obligată să înştiinţeze părţile şi pe ceilalţi arbitri mai înainte de a fi acceptat însărcinarea de arbitru, iar dacă asemenea cauze survin după acceptare, de îndată ce le-a cunoscut.
(4)Această persoană nu poate participa la judecarea litigiului decât dacă părţile, înştiinţate potrivit alin. (3), comunică în scris că înţeleg să nu ceară recuzarea. Chiar în acest caz, ea are dreptul să se abţină de la judecarea litigiului, fără ca abţinerea să însemne recunoaşterea cauzei de recuzare.
(5)Abţinerea produce efecte pe data formulării ei, fără nicio altă formalitate.

Art. 563: Cererea de recuzare
(1)Recuzarea trebuie să fie cerută, sub sancţiunea decăderii, în termen de 10 zile de la data când partea a luat cunoştinţă de numirea arbitrului sau, după caz, de la survenirea cauzei de recuzare.
(2)Cererea de recuzare se soluţionează de tribunalul prevăzut la art. 547 alin. (1) prin încheiere, pronunţată cu citarea părţilor şi a arbitrului recuzat, în termen de 10 zile de la sesizare. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac.
(3)Dispoziţiile prezentului cod privind recuzarea judecătorilor se aplică în mod corespunzător.

Art. 564: Înlocuirea arbitrilor

În caz de recuzare, revocare, abţinere, renunţare, deces, precum şi în orice alt caz în care arbitrul este împiedicat să îşi îndeplinească sarcina şi dacă supleantul, la rândul său, este împiedicat să îşi exercite însărcinarea, se va proceda la înlocuirea arbitrului potrivit dispoziţiilor stabilite pentru numirea lui.

Art. 565: Răspunderea arbitrilor
Arbitrii răspund, în condiţiile legii, pentru prejudiciul cauzat, dacă:
a)după acceptare, renunţă în mod nejustificat la însărcinarea lor;
b)fără motiv justificat, nu participă la judecarea litigiului ori nu pronunţă hotărârea în termenul stabilit de convenţia arbitrală sau de lege;
c)nu respectă caracterul confidenţial al arbitrajului, publicând sau divulgând date de care iau cunoştinţă în calitate de arbitri, fără a avea autorizarea părţilor;
d)încalcă cu rea-credinţă sau gravă neglijenţă alte îndatoriri ce le revin.

Art. 566: Constituirea tribunalului arbitral
(1)Tribunalul arbitral se consideră constituit la data acceptării însărcinării de arbitru unic sau, după caz, a ultimei acceptări a însărcinării de arbitru ori de supraarbitru.
(2)Data acceptării este cea a expedierii comunicării prevăzute la art. 559.

Art. 567: Termenul arbitrajului
(1)Dacă părţile nu au prevăzut altfel, tribunalul arbitral trebuie să pronunţe hotărârea în termen de cel mult 6 luni de la data constituirii sale, sub sancţiunea caducităţii arbitrajului.
(2)Termenul se suspendă pe timpul judecării unei cereri de recuzare sau a oricărei alte cereri incidente adresate tribunalului prevăzut la art. 547.
(3)În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), părţile pot consimţi în scris la prelungirea termenului arbitrajului.
(4)Tribunalul arbitral poate dispune, pentru motive temeinice, prelungirea termenului, o singură dată, cu cel mult 3 luni.
(5)Termenul se prelungeşte de drept cu 3 luni în cazul decesului uneia dintre părţi.

Art. 568: Caducitatea arbitrajului
(1)La primul termen de judecată la care au fost legal citate, părţile sunt obligate să declare în scris, sub sancţiunea decăderii, dacă înţeleg să invoce caducitatea arbitrajului.
(2)Când cel puţin una dintre părţi a formulat declaraţia prevăzută la alin. (1), tribunalul arbitral, la expirarea termenului prevăzut la art. 567, va pronunţa o hotărâre prin care va constata că arbitrajul a

devenit caduc, cu excepţia situaţiei în care părţile declară în mod expres că renunţă la caducitate, caz în care va continua judecata.
(3)Probele administrate în cadrul procedurii devenite caducă vor putea fi utilizate, dacă este cazul, într-un nou arbitraj, în măsura în care se socoteşte că nu este necesară refacerea lor.

Art. 569: Locul arbitrajului
Părţile stabilesc locul arbitrajului. În lipsa unei asemenea prevederi, locul arbitrajului se stabileşte de tribunalul arbitral.

Art. 570: Limba arbitrajului
(1)Dezbaterea litigiului în faţa tribunalului arbitral se face în limba stabilită prin convenţia arbitrală sau, dacă nu s-a prevăzut nimic în această privinţă ori nu a intervenit o înţelegere ulterioară, în limba contractului din care s-a născut litigiul ori, dacă părţile nu se înţeleg, într-o limbă de circulaţie internaţională stabilită de tribunalul arbitral.
(2)Dacă o parte nu cunoaşte limba în care se desfăşoară dezbaterea, la cererea şi pe cheltuiala ei, tribunalul arbitral îi asigură serviciile unui traducător.
(3)Părţile pot să participe la dezbateri cu traducătorul lor.

TITLUL IV:Procedura arbitrală

CAPITOLUL I:Sesizarea tribunalului arbitral

Art. 571: Cererea de arbitrare
(1)Tribunalul arbitral este sesizat de reclamant printr-o cerere scrisă, care va cuprinde:
a)numele şi prenumele, domiciliul sau reşedinţa părţilor ori, pentru persoanele juridice, denumirea şi sediul lor. De asemenea, cererea va cuprinde şi codul numeric personal sau, după caz, codul unic de înregistrare sau codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerţului ori de înscriere în registrul persoanelor juridice şi contul bancar ale reclamantului, precum şi ale pârâtului, dacă sunt cunoscute de reclamant. Dacă reclamantul locuieşte în străinătate, va arăta şi domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;
b)numele, prenumele şi calitatea celui care reprezintă partea în litigiu, când este cazul anexându-se dovada calităţii;
c)menţionarea convenţiei arbitrale, anexându-se copie de pe contractul în care este inserată, iar dacă a fost consemnată într-un înscris separat ori s-a încheiat un compromis, copie de pe acesta;
d)obiectul şi valoarea cererii, precum şi calculul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori;
e)motivele de fapt şi de drept, precum şi probele pe care se întemeiază cererea;
f)numele, prenumele şi domiciliul membrilor tribunalului arbitral;

g)semnătura părţii.
(2)Cererea se poate face printr-un proces-verbal încheiat în faţa tribunalului arbitral şi semnat de părţi sau numai de reclamant, precum şi de arbitri.

Art. 572: Comunicarea cererii arbitrale
Reclamantul va comunica pârâtului, precum şi fiecărui arbitru copie de pe cererea de arbitrare şi de pe înscrisurile anexate.

Art. 573: Întâmpinarea
(1)În termen de 30 de zile de la primirea copiei de pe cererea de arbitrare, pârâtul va face întâmpinare cuprinzând excepţiile privind cererea reclamantului, răspunsul în fapt şi în drept la această cerere, probele propuse în apărare, precum şi, în mod corespunzător, celelalte menţiuni prevăzute la art. 571 pentru cererea de arbitrare.
(2)Excepţiile şi alte mijloace de apărare, care nu au fost arătate prin întâmpinare, trebuie invocate, sub sancţiunea decăderii, cel mai târziu la primul termen de judecată la care partea a fost legal citată.
(3)Dacă tribunalul arbitral apreciază că nedepunerea întâmpinării justifică amânarea soluţionării litigiului, pârâtul va putea fi obligat la plata cheltuielilor de arbitrare cauzate prin amânare.
(4)Dispoziţiile art. 572 se aplică în mod corespunzător.

Art. 574: Cererea reconvenţională
(1)Dacă pârâtul are pretenţii împotriva reclamantului, derivând din acelaşi raport juridic, el poate face cerere reconvenţională.
(2)Cererea reconvenţională va fi introdusă în cadrul termenului pentru depunerea întâmpinării sau cel mai târziu până la primul termen de judecată la care pârâtul a fost legal citat şi trebuie să îndeplinească aceleaşi condiţii ca şi cererea principală.

CAPITOLUL II:Judecata

Art. 575: Dispoziţii generale
(1)Judecata arbitrală se desfăşoară potrivit regulilor procedurale stabilite la art. 576.
(2)Cu toate acestea, principiile fundamentale ale procesului civil prevăzute la art. 5 alin. (2), art. 8-10, art. 12-16, art. 19-21, art. 22 alin. (1), (2), (4), (5) şi (6) şi la art. 23 sunt aplicabile în mod corespunzător şi în procedura arbitrală.

Art. 576: Reguli de procedură aplicabile

(1)Părţile pot stabili, în convenţia arbitrală, regulile de procedură aplicabile arbitrajului sau îi pot împuternici pe arbitri să stabilească aceste reguli. Aceste reguli se completează, dacă este cazul, cu prevederile prezentei cărţi.
(2)Când părţile recurg la arbitrajul instituţionalizat, se aplică dispoziţiile art. 619 alin. (3).
(3)În toate celelalte cazuri, procedura arbitrală este cea stabilită de prezenta carte.

Art. 577: Comunicarea actelor de procedură
(1)Comunicarea între părţi sau către părţi a înscrisurilor litigiului, a citaţiilor, hotărârilor arbitrale şi încheierilor de şedinţă se face prin scrisoare recomandată cu conţinut declarat şi confirmare de primire. Înştiinţarea părţilor cu privire la alte măsuri luate de tribunalul arbitral poate fi făcută şi prin telefax, poştă electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului actului şi confirmarea primirii acestuia.
(2)Înscrisurile pot fi înmânate şi personal părţii, sub semnătură.
(3)Dovezile de comunicare se depun la dosar.

Art. 578: Verificarea dosarului
(1)Îndată după expirarea termenului pentru depunerea întâmpinării, tribunalul arbitral verifică stadiul pregătirii litigiului pentru dezbatere şi, dacă va socoti necesar, va dispune măsurile corespunzătoare pentru completarea dosarului.
(2)După această verificare şi, dacă este cazul, după completarea dosarului, tribunalul arbitral fixează termen de dezbatere a litigiului şi dispune citarea părţilor.

Art. 579: Verificarea competenţei
(1)La primul termen de judecată cu procedura legal îndeplinită, tribunalul arbitral îşi verifică propria sa competenţă de a soluţiona litigiul.
(2)Dacă tribunalul arbitral hotărăşte că este competent, consemnează acest lucru într-o încheiere, care se poate desfiinţa numai prin acţiunea în anulare introdusă împotriva hotărârii arbitrale, conform art. 608.
(3)Dacă tribunalul arbitral hotărăşte că nu este competent să soluţioneze litigiul cu care a fost sesizat, îşi declină competenţa printr-o hotărâre, împotriva căreia nu se poate formula acţiunea în anulare, prevăzută la art. 608.

Art. 580: Termenul de citare
Între data primirii citaţiei şi termenul de dezbatere trebuie să existe un interval de timp de cel puţin 15 zile.

Art. 581: Participarea terţilor

(1)Terţii pot participa la procedura arbitrală în condiţiile art. 61-77, dar numai cu acordul lor şi al tuturor părţilor. Cu toate acestea, intervenţia accesorie este admisibilă şi fără îndeplinirea acestei condiţii.

(2)Dispoziţiile art. 580 se aplică în mod corespunzător.

Art. 582: Absenţa unei părţi

Neprezentarea părţii legal citate nu împiedică dezbaterea litigiului, afară numai dacă partea lipsă nu va cere, cel mai târziu cu 3 zile înainte de data pentru care a fost stabilită dezbaterea, amânarea acesteia pentru motive temeinice, încunoştinţând în acelaşi termen şi cealaltă parte, precum şi arbitrii. Aprecierea temeiniciei motivelor absenţei uneia dintre părţi, precum şi a motivelor pentru care absenţa justifică amânarea dezbaterii este de competenţa exclusivă a tribunalului arbitral, hotărârea acestuia nefiind supusă niciunei căi de atac.

Art. 583: Solicitarea judecării în lipsă

Oricare dintre părţi poate cere în scris ca soluţionarea litigiului să se facă în lipsa sa, pe baza probelor aflate la dosar. Dispoziţiile art. 580 se aplică în mod corespunzător.

Art. 584: Absenţa ambelor părţi

(1)Dacă ambele părţi, deşi legal citate, nu se prezintă la termen, tribunalul arbitral va soluţiona litigiul, în afară de cazul în care s-a cerut amânarea pentru motive temeinice. Aprecierea temeiniciei motivelor amânării este de competenţa exclusivă a tribunalului arbitral, hotărârea acestuia nefiind supusă niciunei căi de atac.

(2)Chiar dacă părţile nu solicită amânarea soluţionării litigiului, tribunalul arbitral poate să amâne judecarea acestuia, citând părţile, dacă apreciază că prezenţa lor la dezbatere este necesară, sau acordând un termen pentru ca părţile să îşi poată formula concluziile în scris.

Art. 585: Măsuri asigurătorii

(1)Înaintea sau în cursul arbitrajului, oricare dintre părţi poate cere tribunalului prevăzut la art. 547 să încuviinţeze măsuri asigurătorii şi măsuri provizorii cu privire la obiectul litigiului sau să constate anumite împrejurări de fapt.

(2)La această cerere se vor anexa, în copie, cererea de arbitrare sau, în lipsă, dovada comunicării prevăzute la art. 558 alin. (2), precum şi convenţia arbitrală.

(3)Încuviinţarea acestor măsuri va fi adusă la cunoştinţa tribunalului arbitral de către partea care le-a cerut.

(4)În cursul arbitrajului, măsurile asigurătorii şi măsurile provizorii, precum şi constatarea anumitor împrejurări de fapt pot fi încuviinţate şi de tribunalul arbitral. În caz de împotrivire, executarea acestor măsuri se dispune de către instanţa judecătorească, potrivit prevederilor alin. (1).

Art. 586: Sarcina probei
(1)Fiecare dintre părţi are sarcina să dovedească faptele pe care îşi întemeiază în litigiu pretenţia sau apărarea.
(2)În vederea soluţionării litigiului, tribunalul arbitral poate cere părţilor explicaţii scrise cu privire la obiectul cererii şi faptele litigiului şi poate dispune administrarea oricăror probe prevăzute de lege.

Art. 587: Propunerea probelor
(1)Probele care nu au fost cerute prin cererea de arbitrare sau prin întâmpinare nu vor mai putea fi invocate în cursul arbitrajului, în afară de cazurile prevăzute la art. 254 alin. (2).
(2)Tribunalul arbitral are competenţa exclusivă de a decide asupra utilităţii, pertinenţei şi concludenţei probelor propuse de părţi. Cu consultarea părţilor, tribunalul arbitral poate fixa termene-limită pentru administrarea probelor încuviinţate. După expirarea acestor termene, administrarea probei nu mai poate avea loc decât dacă tribunalul arbitral apreciază că aceasta este esenţială pentru soluţionarea corectă a litigiului.

Art. 588: Administrarea probelor
(1)Administrarea probelor se efectuează în şedinţa tribunalului arbitral. Acesta poate dispune ca administrarea probelor să fie efectuată în faţa supraarbitrului sau, cu acordul părţilor, în faţa unui arbitru din compunerea tribunalului arbitral.
(2)Dacă una dintre părţi deţine un mijloc de probă, tribunalul arbitral poate ordona înfăţişarea lui.

Art. 589: Audierea martorilor şi a experţilor
(1)Martorii şi experţii sunt audiaţi fără prestare de jurământ.
(2)Audierea martorilor şi a experţilor poate fi făcută, la cererea sau cu consimţământul acestora, şi la locuinţa ori la locul unde îşi desfăşoară activitatea. De asemenea, tribunalul arbitral le cere să răspundă în scris întrebărilor puse, acordând un termen în acest scop.
(3)Tribunalul arbitral nu poate să recurgă la mijloace de constrângere şi nici să aplice sancţiuni martorilor sau experţilor. Pentru luarea acestor măsuri părţile se pot adresa tribunalului prevăzut la art. 547.

Art. 590: Informaţii deţinute de autorităţile publice

(1)Tribunalul arbitral poate solicita informaţii scrise autorităţilor publice în legătură cu actele şi acţiunile acestora, care sunt necesare pentru soluţionarea cauzei.
(2)Dacă autoritatea publică refuză transmiterea informaţiilor, deşi nu sunt îndeplinite condiţiile art. 298 alin. (2), părţile sau arbitrii pot sesiza tribunalul prevăzut la art. 547, care va lua măsurile prevăzute de art. 298 alin. (1)

Art. 591: Aprecierea probelor
Aprecierea probelor se face de către arbitri potrivit intimei lor convingeri.

Art. 592: Cereri şi excepţii
(1)Orice excepţie privind existenţa şi validitatea convenţiei arbitrale, constituirea tribunalului arbitral, limitele însărcinării arbitrilor şi desfăşurarea procedurii până la primul termen de judecată la care partea a fost legal citată trebuie ridicată, sub sancţiunea decăderii, cel mai târziu la acest termen, dacă nu s-a stabilit un termen mai scurt.
(2)Orice cereri şi orice înscrisuri vor fi depuse cel mai târziu până la primul termen de judecată la care părţile au fost legal citate. Dispoziţiile art. 587 se aplică în mod corespunzător.
(3)Neregularitatea actelor de procedură se acoperă dacă nu a fost invocată de cel interesat la termenul la care s-a produs ori, dacă a lipsit la acel termen, la primul termen de judecată la care a fost prezent ori legal citat după producerea neregularităţii şi înainte de a se pune concluzii în fond.

Art. 593: Încheierea de şedinţă
(1)Dezbaterile arbitrale vor fi consemnate în încheierea de şedinţă.
(2)Orice dispoziţie a tribunalului arbitral va fi consemnată în încheiere şi va fi motivată.
(3)Încheierea de şedinţă va cuprinde, pe lângă menţiunile prevăzute la art. 603 alin. (1) lit. a) şi b), şi următoarele menţiuni:
a)o scurtă descriere a desfăşurării şedinţei;
b)cererile şi susţinerile părţilor;
c)motivele pe care se sprijină măsurile dispuse;
d)dispozitivul;
e)semnăturile arbitrilor, cu observarea prevederilor art. 602 alin. (3).
(4)Dispoziţiile art. 603 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.
(5)Părţile au dreptul să ia cunoştinţă de conţinutul încheierilor şi de actele dosarului. La cererea părţilor sau din oficiu, tribunalul arbitral poate îndrepta sau completa încheierea de şedinţă printr-o altă încheiere. Părţilor li se comunică, la cerere, copie de pe încheierea de şedinţă.

Art. 594: Atacarea separată a încheierilor de şedinţă

(1)Pot fi atacate separat cu acţiunea în anulare prevăzută la art. 608 încheierile tribunalului arbitral prin care s-au luat următoarele măsuri:

a)a fost suspendat cursul arbitrajului, potrivit art. 412 şi 413;

b)au fost luate măsuri asigurătorii sau provizorii, potrivit art. 585;

c)a fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curţii Constituţionale privind constituţionalitatea unei dispoziţii legale.

(2)Dispoziţiile art. 608-613 se aplică în mod corespunzător, în măsura în care prezentul articol nu prevede altfel.

(3)În afara motivelor prevăzute la art. 608, în acţiunea în anulare se poate invoca şi lipsa condiţiilor prevăzute de lege pentru luarea măsurilor dispuse prin încheiere.

(4)Acţiunea în anulare poate fi introdusă în termen de 5 zile de la comunicare, cu excepţia cazului prevăzut la alin. (1) lit. a), când poate fi formulată cât timp durează suspendarea.

(5)În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b) şi c), acţiunea în anulare nu suspendă cursul arbitrajului.

(6)Soluţionând acţiunea în anulare, curtea de apel poate, după caz, să menţină, să modifice sau să desfiinţeze măsurile dispuse de tribunalul arbitral prin încheiere. Hotărârea curţii de apel este definitivă.

CAPITOLUL III:Cheltuielile arbitrale

Art. 595: Cheltuielile arbitrale

(1)Cheltuielile pentru organizarea şi desfăşurarea arbitrajului, precum şi onorariile arbitrilor, cheltuielile de administrare a probelor, cheltuielile de deplasare a părţilor, arbitrilor, experţilor, martorilor se suportă potrivit înţelegerii dintre părţi.

(2)În lipsa unei asemenea înţelegeri, cheltuielile arbitrale se suportă de partea care a pierdut litigiul, integral, dacă cererea de arbitrare este admisă în totalitate, sau proporţional cu ceea ce s-a acordat, dacă cererea este admisă în parte.

Art. 596: Onorariul arbitrilor

(1)Tribunalul arbitral poate evalua, în mod provizoriu, cuantumul onorariilor arbitrilor şi poate obliga părţile să consemneze, potrivit dispoziţiilor sale, suma respectivă prin contribuţie egală.

(2)Părţile pot fi obligate solidar la plată.

(3)Dacă pârâtul nu îşi îndeplineşte obligaţia care îi revine potrivit alin. (1), în termenul stabilit de tribunalul arbitral, reclamantul va consemna întreaga sumă, urmând ca prin hotărârea arbitrală să se

stabilească cuantumul final al onorariilor cuvenite arbitrilor, precum şi modul de suportare de către părţi.

Art. 597: Plata anticipată a cheltuielilor
(1)Tribunalul arbitral poate obliga părţile sau pe fiecare dintre ele la avansarea oricăror cheltuieli necesare pentru organizarea şi desfăşurarea arbitrajului.
(2)Tribunalul arbitral poate să nu dea curs arbitrajului până la consemnarea, avansarea sau plata sumelor prevăzute în prezentul capitol.

Art. 598: Verificarea cheltuielilor
La cererea oricăreia dintre părţi, tribunalul prevăzut la art. 547 va examina temeinicia măsurilor dispuse de tribunalul arbitral şi va stabili, prin încheiere executorie şi care nu este supusă niciunei căi de atac, cuantumul onorariilor arbitrilor şi al celorlalte cheltuieli arbitrale, precum şi modalităţile de consemnare, de avansare sau de plată.

Art. 599: Plata onorariilor
(1)Plata onorariilor arbitrilor se va face după comunicarea către părţi a hotărârii arbitrale.
(2)Dacă arbitrajul se întrerupe fără a se pronunţa o hotărâre, onorariile arbitrilor pentru activitatea depusă se reduc în mod corespunzător.

Art. 600: Regularizarea cheltuielilor
Orice diferenţă în plus sau în minus de cheltuieli arbitrale se regularizează cel mai târziu prin hotărârea arbitrală şi se plăteşte până la comunicarea hotărârii către părţi. Hotărârea nu se va comunica, dacă este cazul, până la plata diferenţei.

CAPITOLUL IV:Hotărârea arbitrală

Art. 601: Soluţionarea litigiului
(1)Tribunalul arbitral soluţionează litigiul în temeiul contractului principal şi al normelor de drept aplicabile, potrivit dispoziţiilor art. 5.
(2)Pe baza acordului expres al părţilor, tribunalul arbitral poate soluţiona litigiul în echitate.

Art. 602: Deliberarea şi pronunţarea
(1)În toate cazurile, pronunţarea trebuie să fie precedată de deliberarea în secret a arbitrilor, în modalitatea stabilită de convenţia arbitrală sau, în lipsă, de tribunalul arbitral.
(2)Pronunţarea poate fi amânată cu cel mult 21 de zile, sub condiţia încadrării în termenul arbitrajului, stabilit potrivit art. 567.
(3)Hotărârea se ia cu majoritatea de voturi.

(4)După deliberare, se va întocmi o minută, care va cuprinde pe scurt conţinutul dispozitivului hotărârii şi în care se va arăta, când este cazul, opinia minoritară.

Art. 603: Hotărârea arbitrală
(1)Hotărârea arbitrală se redactează în scris şi trebuie să cuprindă:
a)componenţa nominală a tribunalului arbitral, locul şi data pronunţării hotărârii;
b)numele şi prenumele părţilor, domiciliul ori reşedinţa lor sau, după caz, denumirea şi sediul, numele şi prenumele reprezentanţilor părţilor, precum şi ale celorlalte persoane care au participat la dezbaterea litigiului;
c)menţionarea convenţiei arbitrale în temeiul căreia s-a procedat la arbitraj;
d)obiectul litigiului şi susţinerile pe scurt ale părţilor;
e)motivele de fapt şi de drept ale hotărârii, iar în cazul arbitrajului în echitate, motivele care, sub acest aspect, întemeiază soluţia;
f)dispozitivul;
g)semnăturile tuturor arbitrilor, sub rezerva art. 602 alin. (3), şi, dacă este cazul, semnătura asistentului arbitral.
(2)Arbitrul care a avut o altă părere va redacta şi va semna opinia separată, cu arătarea considerentelor pe care aceasta se sprijină. Această regulă se aplică în mod corespunzător şi în cazul în care există opinie concurentă.
(3)În cazul în care hotărârea arbitrală se referă la un litigiu legat de transferul dreptului de proprietate şi/sau de constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, hotărârea arbitrală se va prezenta instanţei judecătoreşti ori notarului public pentru a obţine o hotărâre judecătorească sau, după caz, un act autentic notarial. După verificarea de către instanţa judecătorească ori de către notarul public a respectării condiţiilor şi după îndeplinirea procedurilor impuse de lege şi achitarea de către părţi a impozitului privind transferul dreptului de proprietate, se va proceda la înregistrarea în cartea funciară şi se va realiza transferul de proprietate şi/sau constituirea altui drept real asupra bunului imobil în cauză. Dacă hotărârea arbitrală se execută silit, verificările prevăzute în prezentul alineat vor fi efectuate de către instanţă, în cadrul procedurii de încuviinţare a executării silite.

*) Prin Decizia nr. 1/2022 Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie admite recursul în interesul legii şi stabileşte că, în interpretarea şi aplicarea unitară a dispoziţiilor art. 603 alin. (3) din Codul de procedură civilă, sintagma "după verificarea (...) respectării condiţiilor" vizează verificarea condiţiilor

formale ale hotărârii arbitrale, iar nu a celor de fond.

Art. 604: Lămurirea, completarea şi îndreptarea hotărârii
(1)În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înţelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii ori acesta cuprinde dispoziţii potrivnice, oricare dintre părţi poate cere tribunalului arbitral să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispoziţiile potrivnice.
(2)Dacă prin hotărârea pronunţată tribunalul arbitral a omis să se pronunţe asupra unui capăt de cerere, asupra unei cereri conexe sau incidentale, oricare dintre părţi poate solicita completarea ei.
(3)Cererea de lămurire sau de completare se formulează, potrivit alin. (1), respectiv alin. (2), în termen de 10 zile de la data primirii hotărârii şi se soluţionează de tribunalul arbitral, prin hotărâre separată, cu citarea părţilor.
(4)Greşelile materiale din textul hotărârii arbitrale sau alte greşeli evidente care nu schimbă fondul soluţiei, precum şi greşelile de calcul pot fi îndreptate, prin încheiere, la cererea oricăreia dintre părţi, formulată în termenul prevăzut de alin. (3), sau din oficiu. Părţile vor fi citate dacă tribunalul arbitral apreciază că este necesar.
(5)Hotărârea de lămurire sau de completare ori încheierea de îndreptare se pronunţă de îndată şi face parte integrantă din hotărârea arbitrală.
(6)Părţile nu pot fi obligate la plata cheltuielilor legate de lămurirea, completarea sau îndreptarea hotărârii.

Art. 605: Comunicarea hotărârii
(1)Hotărârea arbitrală va fi comunicată părţilor în termen de cel mult o lună de la data pronunţării ei.
(2)La cererea oricăreia dintre părţi, tribunalul arbitral îi va elibera o dovadă privind comunicarea hotărârii, în condiţiile alin. (1).

Art. 606: Efectele hotărârii arbitrale
Hotărârea arbitrală comunicată părţilor este definitivă şi obligatorie.

Art. 607: Păstrarea dosarului
În termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii sau de la data lămuririi, completării ori îndreptării ei, potrivit art. 604, tribunalul arbitral va depune dosarul litigiului la tribunalul prevăzut la **art. 547**, ataşând şi dovezile de comunicare a hotărârii arbitrale.

TITLUL V:Desfiinţarea hotărârii arbitrale

Art. 608: Acţiunea în anulare

(1)Hotărârea arbitrală poate fi desfiinţată numai prin acţiune în anulare pentru unul dintre următoarele motive:
a)litigiul nu era susceptibil de soluţionare pe calea arbitrajului;
b)tribunalul arbitral a soluţionat litigiul fără să existe o convenţie arbitrală sau în temeiul unei convenţii nule ori inoperante;
c)tribunalul arbitral nu a fost constituit în conformitate cu convenţia arbitrală;
d)partea a lipsit la termenul la care au avut loc dezbaterile şi procedura de citare nu a fost legal îndeplinită;
e)hotărârea a fost pronunţată după expirarea termenului arbitrajului prevăzut la art. 567, deşi cel puţin una dintre părţi a declarat că înţelege să invoce caducitatea, iar părţile nu au fost de acord cu continuarea judecăţii, potrivit art. 568 alin. (1) şi (2);
f)tribunalul arbitral s-a pronunţat asupra unor lucruri care nu s-au cerut ori a dat mai mult decât s-a cerut;
g)hotărârea arbitrală nu cuprinde dispozitivul şi motivele, nu arată data şi locul pronunţării ori nu este semnată de arbitri;
h)hotărârea arbitrală încalcă ordinea publică, bunele moravuri ori dispoziţii imperative ale legii;
i)dacă, după pronunţarea hotărârii arbitrale, Curtea Constituţională s-a pronunţat asupra excepţiei invocate în acea cauză, declarând neconstituţională legea, ordonanţa ori o dispoziţie dintr-o lege sau dintr-o ordonanţă care a făcut obiectul acelei excepţii ori alte dispoziţii din actul atacat, care, în mod necesar şi evident, nu pot fi disociate de prevederile menţionate în sesizare.
(2)Nu mai pot fi invocate ca motive pentru anularea hotărârii arbitrale neregularităţile care nu au fost ridicate potrivit art. 592 alin. (1) şi (3) sau care pot fi remediate pe calea prevăzută la art. 604.
(3)Pentru dovedirea motivelor de anulare nu pot fi aduse ca probe noi decât înscrisuri.

Art. 609: Renunţarea la acţiunea în anulare
(1)Părţile nu pot renunţa prin convenţia arbitrală la dreptul de a introduce acţiunea în anulare împotriva hotărârii arbitrale.
(2)Renunţarea la acest drept se poate face numai după pronunţarea hotărârii arbitrale.

Art. 610: Instanţa competentă
Competenţa de a judeca acţiunea în anulare revine curţii de apel în circumscripţia căreia a avut loc arbitrajul.

Art. 611: Termen de exercitare

(1)Acţiunea în anulare va fi introdusă la curtea de apel în termen de o lună de la data comunicării hotărârii arbitrale. Dacă s-a formulat o cerere potrivit art. 604, termenul curge de la data comunicării hotărârii sau, după caz, a încheierii prin care a fost soluţionată cererea.
(2)Pentru motivul prevăzut la art. 608 alin. (1) lit. i), termenul este de 3 luni de la publicarea deciziei Curţii Constituţionale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 612: Suspendarea executării
Curtea de apel va putea suspenda executarea hotărârii arbitrale împotriva căreia a fost introdusă acţiunea în anulare. Dispoziţiile art. 484 alin. (2)-(5) şi (7) se aplică în mod corespunzător.

Art. 613: Judecarea acţiunii în anulare
(1)Curtea de apel va judeca acţiunea în anulare în completul prevăzut de lege pentru judecata în primă instanţă.
(2)Întâmpinarea este obligatorie. Dispoziţiile art. 205-208 sunt aplicabile în mod corespunzător.
(3)Admiţând acţiunea, curtea de apel va anula hotărârea arbitrală şi:
a)în cazurile prevăzute la art. 608 alin. (1) lit. a), b) şi e), va trimite cauza spre judecată instanţei competente să o soluţioneze, potrivit legii;
b)în celelalte cazuri prevăzute la art. 608 alin. (1), va trimite cauza spre rejudecare tribunalului arbitral, dacă cel puţin una dintre părţi solicită expres acest lucru. În caz contrar, dacă litigiul este în stare de judecată, curtea de apel se va pronunţa în fond, în limitele convenţiei arbitrale. Dacă însă, pentru a hotărî în fond, este nevoie de noi probe, curtea se va pronunţa în fond după administrarea lor. În acest din urmă caz, curtea va pronunţa mai întâi hotărârea de anulare şi, după administrarea probelor, hotărârea asupra fondului, iar, dacă părţile au convenit expres ca litigiul să fie soluţionat de către tribunalul arbitral în echitate, curtea de apel va soluţiona cauza în echitate.
(4)Hotărârea curţii de apel prin care se soluţionează acţiunea în anulare este supusă recursului.

TITLUL VI:Executarea hotărârii arbitrale

Art. 614: Executarea de bunăvoie
Hotărârea arbitrală se aduce la îndeplinire de bunăvoie de către partea împotriva căreia s-a pronunţat, de îndată sau în termenul arătat în cuprinsul acesteia.

Art. 615: Executarea silită

Hotărârea arbitrală constituie titlu executoriu şi se execută silit întocmai ca o hotărâre judecătorească. Dispoziţiile art. 603 alin. (3) rămân aplicabile.

TITLUL VII:Arbitrajul instituţionalizat

Art. 616: Noţiune

(1)Arbitrajul instituţionalizat este acea formă de jurisdicţie arbitrală care se constituie şi funcţionează în mod permanent pe lângă o organizaţie sau instituţie internă ori internaţională sau ca organizaţie neguvernamentală de interes public de sine stătătoare, în condiţiile legii, pe baza unui regulament propriu aplicabil în cazul tuturor litigiilor supuse ei spre soluţionare potrivit unei convenţii arbitrale. Activitatea arbitrajului instituţionalizat nu are caracter economic şi nu urmăreşte obţinerea de profit.

(2)În reglementarea şi desfăşurarea activităţii jurisdicţionale, arbitrajul instituţionalizat este autonom în raport cu instituţia care l-a înfiinţat. Aceasta va stabili măsurile necesare pentru garantarea autonomiei.

Art. 617: Alegerea arbitrajului instituţionalizat

(1)Părţile, prin convenţia arbitrală, pot supune soluţionarea litigiilor dintre ele unei anumite instanţe arbitrale aparţinând arbitrajului instituţionalizat.

(2)În caz de contrarietate între convenţia arbitrală şi regulamentul arbitrajului instituţionalizat la care aceasta trimite, va prevala convenţia arbitrală.

Art. 618: Arbitrii

(1)Arbitrajul instituţionalizat poate întocmi liste facultative cu persoane care pot fi arbitri sau supraarbitri. Aceste liste nu au caracter obligatoriu.

(2)În cazul în care părţile nu se înţeleg asupra arbitrului unic ori când o parte nu numeşte arbitrul sau când cei 2 arbitri nu cad de acord asupra persoanei supraarbitrului, autoritatea de desemnare este preşedintele arbitrajului instituţionalizat, afară numai dacă regulile de procedură ale acestuia sau părţile însele nu dispun altfel.

(3)Organizaţiile cu caracter asociativ sau cele constituite pentru apărarea intereselor unei categorii profesionale nu pot să numească arbitri dintre membrii lor, în cazurile în care acestea sunt în litigiu cu terţii.

Art. 619: Regulile arbitrale

(1)Regulile de procedură ale arbitrajului instituţionalizat se adoptă de către conducerea acestuia potrivit normelor sale de funcţionare stabilite prin actul de înfiinţare.

(2)Prin desemnarea unui anumit arbitraj instituţionalizat ca fiind competent în soluţionarea unui anumit litigiu sau tip de litigii, părţile optează automat pentru aplicarea regulilor sale de procedură. Orice derogare de la această prevedere este nulă, afară numai dacă, ţinând seama de condiţiile speţei şi de conţinutul regulilor de procedură indicate de părţi ca fiind aplicabile, conducerea arbitrajului instituţionalizat competent decide că pot fi aplicate şi regulile alese de părţi, stabilind dacă aplicarea acestora din urmă este efectivă sau prin analogie.
(3)Dacă părţile nu au convenit altfel, se vor aplica regulile de procedură ale arbitrajului instituţionalizat în vigoare la momentul sesizării acestuia.
(4)Dreptul la apărare al părţilor în litigiu şi contradictorialitatea dezbaterilor sunt garantate.
(5)În cazul arbitrajului organizat de o instituţie permanentă, dosarul se păstrează la acea instituţie.

Art. 620: Cheltuielile arbitrale
În cazul arbitrajului organizat de o instituţie permanentă, taxele pentru organizarea arbitrajului, onorariile arbitrilor, precum şi celelalte cheltuieli arbitrale se stabilesc şi se plătesc conform regulamentului acelei instituţii.

Art. 621: Refuzul soluţionării litigiului
Dacă organizaţia sau instituţia prevăzută la art. 616 refuză să organizeze arbitrajul, convenţia arbitrală rămâne valabilă, iar litigiul dintre părţi va fi soluţionat potrivit prevederilor prezentei cărţi.